

Legislació delegada

Decret de publicació del text refós de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000, modificada per la Llei 28/2008, de l'11 de desembre

Vista la disposició addicional segona de la Llei 28/2008, de l'11 de desembre, de modificació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional, del 29 de desembre del 2000, que estableix una delegació legislativa a favor del Govern perquè en el termini de tres (3) mesos a partir de la data d'entrada en vigor de la Llei publiqui al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, mitjançant el decret corresponent, el text refós de l'articulat de la Llei esmentada, incloent-hi totes les modificacions i addicions aportades per la Llei de modificació;

A proposta del cap de Govern, el Govern, en la sessió del 9 de setembre del 2009, ha aprovat el Decret següent:

Article únic

S'ordena la publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra del text refós de l'articulat de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, modificada per la Llei 28/2008, de l'11 de desembre.

Disposició final

Aquest Decret entra en vigor el mateix dia de ser publicat al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 9 de setembre del 2009

Jaume Bartumeu Cassany
Cap de Govern

Text refós de l'articulat de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000, modificada per la Llei 28/2008, de l'11 de desembre

Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme

Títol I. Organització de l'ajuda judicial internacional

Capítol preliminar. Camp d'aplicació

Article 1

El present títol s'aplica a tots els procediments relatius a la cooperació internacional en matèria penal.

Capítol I. Condicions de l'ajuda judicial

Secció primera. Condicions generals

Article 2

Les comissions rogatòries internacionals, excepte pel que fa a les notificacions i les citacions, han de precisar:

L'autoritat que la transmet i l'autoritat a la qual va dirigida.

Una exposició suficient dels fets objecte del procediment i una exposició del motiu de la demanda.

El delictes o els delictes que s'investiguen o es persegueixen amb còpia traduïda dels mateixos.

Sempre que sigui possible, l'estat civil, l'adreça i la nacionalitat de les persones afectades per la mesura i també la informació més àmplia sobre els béns objecte de la demanda.

Article 3

En el cas que la demanda no contingui els requisits previstos en l'article 2, el batlle pot, segons l'indole dels defectes, demanar a l'autoritat del país demandant que la completi o refusar l'execució de la comissió rogatòria per autènticament motivat i retornar les actuacions a la part demandant.

Article 4

L'ajuda judicial està supeditada en tots els casos a les condicions prèvies següents:

a) Que el procediment a l'estranger sigui conforme als principis constitucionals del Principat referint-se als drets i les llibertats garantits en el capítol III del títol II de la Constitució.

b) Que la mesura sol·licitada no sigui contrària als principis fonamentals de l'ordenament jurídic andorrà.

c) Que no existeixin raons suficients per fer suposar que el procediment ha estat promogut contra una persona per raó de les seves opinions polítiques, de la seva qualitat de membre d'un grup social determinat, de la seva raça, de la seva religió o de la seva nacionalitat.

d) Que tots els delictes sobre els quals es basa la comissió rogatòria siguin pe-

nalment castigats per la llei andorrana com a delictes.

e) Que la persona objecte de la demanda no hagi estat condemnada per sentència ferma al Principat i hagi complert la pena o que no hagi estat absoluta a Andorra pels mateixos fets.

f) Que els fets que motiven la demanda no siguin de caràcter polític o la demanda no es faci amb una finalitat política.

g) Que els fets que motiven la demanda, encara que constitutius de delictes segons la llei andorrana, tinguin la importància suficient per justificar la intervenció de la justícia andorrana.

h) Que la comunicació de la informació no perjudiqui la sobirania, la seguretat, l'ordre públic o altres interessos essencials del Principat.

Article 5

Cap informació obtinguda de les autoritats andorranes per via d'ajuda judicial no pot ser utilitzada en l'estat demandant per a altres finalitats que les que hagin estat precisades en la comissió rogatòria i, més especialment, per a altres infraccions o fets punibles que els que hi hagin estat indicats i pels quals el jutge andorrà hagi pogut valorar la procedència en el sentit de la llei andorrana.

Article 6

Tenint en compte la naturalesa de la demanda d'ajuda, les autoritats judicials andorranes poden condicionar llur cooperació al compromís previ de l'estat demandant de respectar el principi recollit a l'article 5.

Article 7

Si l'acte imputat a una persona és castigat per diverses disposicions penals de dret de l'estat requeridor, la comissió rogatòria només pot ser executada pel que fa a les infraccions per a les quals no existeix cap causa d'improcedència en el sentit de la present Llei.

Article 8

En tot cas, a criteri de l'autoritat judicial, es pot acordar l'ajuda judicial quan, amb l'acord de l'imputat, els actes sol·licitats tenen per finalitat exculpar la persona imputada.

Secció segona. Procediment

Article 9

Correspon al ministeri titular de relacions exteriors rebre les peticions i retornar-les un cop formalitzades. Quan el ministeri titular de les relacions exteriors rep una petició, la cursa al president del Tribunal de Batlles i en trameta una còpia al Ministeri Fiscal.

Article 10

En cas d'urgència, les peticions de les autoritats judicials de l'estat demandant poden adreçar-se a les autoritats judicials andorranes, ja sigui per via diplomàtica, ja sigui directament, ja sigui mitjançant l'Organització Internacional de Policia Criminal (Interpol).

Les autoritats judicials andorranes retornen les comissions rogatòries, executades o no segons el cas, per la via diplomàtica amb caràcter urgent, sense perjudici que també es pugui trametre mitjançant Interpol o bé lliurada a mà a les autoritats de l'estat demandant que hagin estat expressament facultades a aquest efecte.

Article 11

Quan l'objecte de la comissió rogatòria comporti una citació a judici en qualitat d'inculpat, de perjudicat, de pèrit o de testimoni, la comissió es pot fer directament per exhort adreçada a la Batllia o fins i tot per carta certificada si la legislació de l'estat demandant ho permet.

Article 12

Qualsevol persona detinguda provisionalment o presa a Andorra la compareixença de la qual és demandada per un estat estranger en qualitat de testimoni pot ser transferida temporalment al territori d'aquest estat sempre que la persona interessada ho accepti, que la seva presència no sigui necessària a Andorra per raó d'un procediment penal en curs, que el transferiment no tingui per efecte perllongar innecessàriament la seva detenció o que raons pràctiques o de fons, a criteri de l'autoritat judicial andorrana, no s'hi oposin. Les autoritats andorranes poden exigir de l'estat requeridor el compromís del retorn de la persona de la qual demana la compareixença. El consentiment de la persona interessada ha de ser recollit d'acord amb el que disposa l'article 207.3 apartats 1, 2 i 4 del Codi de procediment penal.

Article 13

Les comissions rogatòries són executades gratuïtament excepte en el cas en què una exigència processal de l'estat demandant provoqui despeses anormals.

Article 14

Les despeses de viatge i altres conceptes dels testimonis i els pèrits van sempre a càrrec de l'estat demandant, així com les despeses de trasllat previstes en l'article 12.

Secció tercera. Dret aplicable

Article 15

Les diligències que es practiquin en compliment dels exhortos, les comissions rogatòries i altres peticions han de seguir les lleis processals andorranes. Les demandes de convocatòries han de ser rebudes per l'autoritat andorrana amb una antelació mínima d'un mes abans de la data indicada, llevat d'urgència manifesta.

Article 16

A l'efecte d'un jurament d'un testimoni o d'un pèrit demanat expressament per l'estat demandant, la promesa s'assimila al jurament de conformitat amb el dret andorrà.

Article 17

Les diligències practicades per l'autoritat judicial o qualsevol altra peça demandada per una comissió rogatòria són lliurades en fotocòpies certificades autenticades per la Secretaria de la Batllia, excepte en el cas que l'estat demandant formulï una demanda motivada de transmissió d'originals que sigui apreciada pel batlle.

Article 18

L'autoritat judicial andorrana pot permetre als agents de l'autoritat estrangers d'assistir a l'execució de la comissió rogatòria.

Article 19

Malgrat el que disposa l'article 15, quan una demanda faci esment d'una obligació processal exigida per la legislació de l'estat demandant, l'autoritat judicial andorrana complirà aquest imperatiu sempre que l'acte sol·licitat no sigui contrari als principis fonamentals del dret andorrà i que no s'hi oposin raons pràctiques importants.

Aquest article s'aplica a les demandes que sol·licitin la presència de lletrats de la defensa i de l'acusació així com del representant del Ministeri Fiscal estranger, i a la facultat de fer preguntes o contrapreguntes per mitjà del batlle.

Secció quarta. Procediments particulars

A) Mesures cautelars

Article 20

El Batlle pot adoptar, en qualsevol moment d'un procediment intern, les resolucions que consideri adequades a fi de garantir la restitució dels objectes sostrets i la preservació de les proves, i també per assegurar les responsabilitats tant civils com penals que dimanin del delictes.

A petició d'un estat estranger que ha incoat un procediment penal i formulat una demanda d'embargament, confiscació o comís, el batlle també pot ordenar les mesures cautelars adequades, com el bloqueig de comptes o l'embargament preventiu, prohibir qualsevol operació o qualsevol alienació de qualsevol bé que pugui ésser objecte d'un comís ulterior segons les legislacions andorrana o estrangera.

El Batlle ha de notificar, en el termini màxim de 30 dies hàbils, les resolucions preses en la matèria, a totes les persones afectades i resoldre sobre les demandes d'aixecament de les mesures en un termini màxim de quinze dies hàbils, després d'oír el Ministeri Fiscal i les parts. Contra l'aute del batlle es pot interposar recurs, segons el previst a l'article 194 del Codi de procediment penal.

Article 21

A demanda de l'estat demandant els instruments, objectes, documents i valors poden ser embargats per les autoritats judicials andorranes i tramesos a l'estat demandant si es tracta de peces de convicció o si presenten un interès obvi en la causa penal instruída a l'estranger. Prèviament s'informa l'estat demandant que, en tots els casos, si el procediment penal s'acaba per un arxiu, un sobreseïment o l'absolució de la persona interessada, aquests objectes han de ser retornats a llurs propietaris per l'estat demandant quan esdevingui ferma la resolució que tanqui el procediment.

Article 22

Els altres objectes, documents o valors fruit d'una infracció penal poden ser restituits immediatament per les autoritats judicials andorranes a llurs propietaris o titulars fins i tot fora de tot procediment penal incoat a l'estranger.

Article 23

Quan qualsevol comissió rogatòria rebuda per les autoritats judicials andorranes faci aparèixer béns, diners o valors que provenen d'una infracció penal o no tenen propietaris legítims identificats, el batlle n'ordena l'embargament preventiu.

Article 24

Quan es tracti d'executar una demanda d'embargament preventiu que es formuli com a conseqüència d'un procediment penal obert, les autoritats judicials andorranes poden condicionar aquesta mesura al fet que l'embargament no duri més enllà d'un termini raonable ateses la gravetat de la infracció i la complexitat de l'assumpte, i han de posar en coneixement de l'estat demandant el termini dictat pel batlle al moment del retorn de la comissió rogatòria, sense perjudici per a l'estat demandant de demanar l'ampliació del termini per motius greus. En aquest cas, el batlle ho aprecia.

B) Denúncia de delictes o delegació de l'acció penal

Article 25

A demanda de l'estat on ha estat comesa una infracció penal, les autoritats judicials andorranes poden incoar un procediment penal contra qualsevol responsable de la infracció, si el presumpte responsable de la infracció es troba en territori andorrà i si l'extradició de la persona no és possible o si la persona ja està detinguda a Andorra per causa d'infraccions més greus.

Article 26

En qualsevol cas, l'estat demandant ha de donar la garantia de renunciar a exercir una acció penal pels mateixos fets després que hagi estat dictada una resolució ferma a Andorra o bé ha de justificar l'existència de textos legals en aquest sentit.

Article 27

La demanda de l'estat demandant és sempre tramesa per la via diplomàtica sense perjudici que, en cas d'urgència,

s'envii simultàniament al Ministeri Fiscal acompanyada dels elements útils per al procediment a incoar.

El Ministeri Fiscal exerceix aleshores l'acció penal, de conformitat amb el Codi de procediment penal si concorren els requisits legals i, en cas contrari, retorna la demanda precisant els motius del refús.

Article 28

El dret penal andorrà és aplicable als fets denunciats i les penes dictades són les previstes pel Codi penal andorrà.

Article 29

En cap cas no es pot iniciar ni continuar un procediment penal per delegació d'un altre estat si la persona contra qui s'adreça el procediment es troba en situació de rebel·lia processal.

Article 30

Quan hi hagi indicis de criminalitat contra una persona per un delictes comès a Andorra i que no pugui ser localitzada al Principat, especialment quan la seva extradició no sigui possible per raons de dret intern del país estranger, el Ministeri Fiscal, amb l'acord previ del batlle instructor o, si escau, del Tribunal competent, pot trametre les actuacions a l'estat demandant perquè la persona hi sigui jutjada.

C) Antecedents penals

Article 31

Les autoritats judicials andorranes lliuren, a demanda de les autoritats judicials estrangeres, certificats dels antecedents penals de les persones que resideixen a Andorra sota les condicions següents:

- Que la persona hagi estat processada o convocada a judici en qualitat d'inculpada.
- Que la demanda sigui per raó d'una infracció penalment castigada a Andorra.
- Que no hi hagi cap raó per suposar una infracció eventual dels drets de la persona tal com es precisa en l'article 5 de la present Llei.
- Que els antecedents penals no hagin estat objecte d'una decisió judicial de dispensa d'inscripció o de cancel·lació.

D) Demandes que afecten el dret a la intimitat

Article 32

Les comissions rogatòries que es refereixen als comptes bancaris i a la intercepció dels mitjans personals de comunicació com telèfon, telexscriptors i altres mitjans anàlegs són executades pel batlle o el Tribunal competent, després d'oïr el Ministeri Fiscal i amb la verificació prèvia de la conformitat de la demanda amb la llei andorrana, sense perjudici de preservar el secret bancari.

Les demandes han de contenir els elements suficients per permetre apreciar la legalitat del control sol·licitat d'acord amb la llei andorrana, i s'hi ha d'adjuntar la decisió de l'autoritat judicial de l'estat demandant que ordeni les mesures esmentades en l'article anterior.

Article 33

Les demandes han de contenir els elements suficients per permetre apreciar la legalitat del control sol·licitat d'acord amb la llei andorrana, i s'hi ha d'adjuntar la decisió de l'autoritat judicial de l'estat demandant que ordeni les mesures esmentades en l'article anterior.

Article 34

A la vista de l'objecte i del motiu de la demanda, i abans de comunicar els enregistraments o les transcripcions a l'estat demandant, el batlle ha de destruir o fer destruir per un agent de l'autoritat judicial designat a aquest efecte, les parts d'aquells enregistraments o transcripcions que no presenten interès per al procediment penal per raó del qual s'han demanat les mesures.

Article 35

Si un document escrit comporta, a més de les informacions que poden ser comunicades a l'estranger, elements que entren en l'àmbit dels secrets previstos en els articles 190, 191 i 192 del Codi penal, el batlle pot establir o fer establir per un agent de policia judicial delegat a aquest efecte una

còpia o fotocòpia autenticada en què s'ometin les indicacions que poden afectar persones alienes al procediment o que poden afectar el mateix interessat però que no tenen relació amb la demanda, sempre que no revelin actuacions

delictives castigades en el dret penal andorrà.

E) Execució de sentències estrangeres

Article 36

En absència de tractat internacional específic, les sentències estrangeres dictades per tribunals penals no són, en cap cas, executòries a Andorra i no s'admet la petició d'execució a Andorra de les disposicions penals d'aquest tipus de sentències, excepte pel que fa a les decisions de comís dels instruments o productes del delictes comès a l'estranger que es trobin en territori andorrà, tal com es disposa en l'apartat A del capítol II.

F) Recursos

Article 37

Qualsevol oposició o incident en el curs d'un procediment d'ajuda judicial ha de ser resolt immediatament per aute de l'autoritat judicial encarregada de la mesura. Aquest aute és executori de manera immediata sempre que, a criteri del jutge, la seva execució no causi conseqüències irreparables, com la tramesa de les informacions a l'estranger. Contra aquest aute es pot presentar recurs d'apel·lació en les formes i els terminis de l'article 194 del Codi de procediment penal.

Capítol II. Disposicions especials en matèria de criminalitat

A) Comisos

Article 38

En cas de sol·licitud de comís per una autoritat judicial estrangera d'instruments del delictes o de llurs productes, diners, valors o béns adquirits amb aquests o llur contrapartida a què es refereix l'article 147 del Codi penal o procedents de qualsevol altre delictes major, la demanda és presentada pel Ministeri Fiscal al Tribunal de Corts, el qual, després d'audiència prèvia de les parts interessades, decideix per aute que pot ser objecte de recurs davant el Tribunal Superior de Justícia.

El Tribunal no pot revisar ni modificar la decisió de comís estrangera si bé ha de resoldre sobre les reivindicacions de tercers de bona fe que no hagin estat resoltes en la decisió esmentada.

El mateix procediment és aplicable de manera general, d'ofici o a petició de l'estat demandant, als béns, diners o valors procedents de qualsevol infracció penal que no tenen propietaris legítims identificats.

Article 39

Sense perjudici de convenis o acords internacionals que disposin altrament, els comisos sempre s'efectuen en benefici de l'Estat andorrà.

B) Formes especials de cooperació policial

Article 40

En el marc de la cooperació judicial internacional, el batlle pot acordar la circulació o l'entrada vigilada de droga o d'altres productes o objectes així com la participació d'un agent encobert, en els termes previstos en el Codi de procediment penal.

Títol II. Lluita contra el blanqueig i el finançament del terrorisme

Capítol III. Camp d'aplicació

Article 41

A l'efecte d'aquesta Llei, s'entén per:

a) Infracció de blanqueig o de finançament del terrorisme, la comissió de qualsevol dels actes tipificats així en el Codi penal.

b) UIF: Unitat d'Intel·ligència Financera d'Andorra

c) Subjecte obligat financer, persones físiques o jurídiques subjectes a les obligacions definides per aquesta Llei que pertanyen a alguna de les següents categories:

- Components operatius del sistema financer.
- Companyies d'assegurances que estan autoritzades a operar en el ram de vida.
- Institucions de gir postal.

d) Banc pantalla, entitat de crèdit o entitat amb activitat similar constituïda en un país sense tenir una presència física que permeti exercir una verdadera direcció o gestió i que no sigui una filial d'un grup financer sotmès a regulació equivalent a la d'aquesta Llei.

e) Persona políticament exposada, persones físiques que desenvolupen o han desenvolupat funcions públiques importants, així com els seus familiars més propers i persones reconegudes com a afins. L'abast dels termes "funcions públiques importants", "familiars més propers" i "persones reconegudes com a afins", s'ha de determinar reglamentàriament.

f) Proveïdors de serveis a societats i fideïcomisos, tota persona física o jurídica que presti amb caràcter professional els serveis següents a tercers:

- constitució de societat o altres persones jurídiques

- exercir de funcions de direcció o secretaria d'una societat, soci d'una associació o funcions similars en relació amb altres persones jurídiques o disposar que una altra persona exerceixi les dites funcions

- facilitar una adreça social o comercial, postal o administrativa

- exercir funcions de fiduciari en negocis jurídics de fideïcomís i altres estructures fiduciàries vàlides d'acord amb la legislació andorrana.

g) Veritable drethavent o beneficiari efectiu, persona o persones físiques que controlin en últim terme el client i/o la persona física per compte de la qual es realitza la transacció o l'activitat. El veritable drethavent inclou, com a mínim:

- En el cas de les persones jurídiques amb forma societària, la persona o les persones físiques que en últim terme controlin la persona jurídica a través de la propietat o el control, directe o indirecte, d'un percentatge suficient en el seu capital social o del seus drets de vot. A aquest efecte es considera suficient un percentatge superior al 25%.

- En el cas d'altres entitats jurídiques, negocis jurídics de fideïcomís i altres estructures fiduciàries que administrin i distribueixin fons, la persona o les persones físiques que controlin un percentatge superior al 25% dels fons o dels seus drets de vot.

Article 42

Llevat dels preceptes específicament aplicables als subjectes obligats esmentats en l'article 45, la present Llei abasta totes les persones físiques o jurídiques qualsevol acte econòmic de les quals pugui canalitzar o facilitar una operació de blanqueig o de finançament del terrorisme.

Article 43

Els qui actuïn per compte d'un tercer estan obligats a informar-se degudament de l'origen dels fons que rebin i de la identitat del seu veritable drethavent, a fi d'evitar qualsevol operació de blanqueig o de finançament del terrorisme.

Article 44

Els subjectes obligats financers han de vetllar perquè les seves sucursals, filials amb participació majoritària o delegacions situades a l'estranger, que tinguin per objecte operacions comercials o financeres, apliquin mesures equivalents a les que preveu aquesta Llei per a la prevenció del blanqueig de capitals i finançament del terrorisme.

Si existeix cap diferència substancial en matèria de blanqueig de capitals i finançament del terrorisme entre la normativa andorrana i estrangera, les entitats mencionades en l'apartat anterior hauran d'aplicar la normativa més exigent sempre que les normes locals ho permetin.

En el cas que les entitats de l'apartat anterior no puguin complir amb la normativa andorrana en matèria de blanqueig de capitals i finançament del terrorisme per causa d'incompatibilitats amb les normes locals, ho han de comunicar a la UIF.

Capítol IV. Sistema de prevenció del blanqueig i del finançament del terrorisme

Secció cinquena. Subjectes obligats i obligació de declarar

Article 45

Estan subjectes a les obligacions definides per la present Llei els subjectes obligats financers així com les altres persones físiques o jurídiques que, en l'exercici de la seva professió o activitat empresarial, realitzen, controlen o aconsellen operacions de moviments

de diners o valors que podrien ser susceptibles d'utilitzar-se per al blanqueig o finançament del terrorisme, i en particular:

- a) professionals comptables externs, assessors fiscals, auditors, economistes i gestors;

- b) notaris, advocats i membres d'altres professions jurídiques independents quan participin en l'assistència de la planificació o execució d'operacions per als seus clients dins el marc de les activitats següents:

- compra i venda de béns immobles o empreses comercials;

- manipulació de diners, títols o altres actius dels clients;

- obertura o gestió de comptes bancaris, d'estalvi o títols;

- organització de les aportacions necessàries per a la creació, gestió o direcció de societats;

- constitució, gestió o direcció de societats, de fidúcies o d'estructures similars; o bé quan actuïn per compte dels seus clients en qualsevol transacció financera o immobiliària;

- c) venedors d'articles de gran valor, com pedres, metalls preciosos, quan el pagament es faci en efectiu i per un import igual o superior a 30.000 euros, o l'equivalent en qualsevol altra unitat monetària;

- d) proveïdors de serveis a societats i fideïcomisos no inclosos en un altre apartat d'aquest article;

- e) establiments de jocs d'atzar;

- f) agents immobiliaris que realitzin activitats relacionades amb la compra-venda d'immobles.

No obstant l'exposat anteriorment, els subjectes obligats anomenats als apartats a) i b) d'aquest article no estan subjectes a les obligacions definides en la present Llei quan es refereixi a informació rebuda d'un dels seus clients o bé obtinguda sobre un dels seus clients quan determinin la situació jurídica del seu client o quan desenvolupin la seva missió de defensa o de representació d'aquest client en procediments judicials o en relació amb aquests, amb inclusió de l'assessorament relatiu a la incoació

o a la forma d'evitar un procediment, independentment que hagin rebut o obtingut aquesta informació abans, durant o després d'aquests procediments.

Article 46

Els subjectes obligats tenen l'obligació de declarar a la UIF, a l'efecte pertinent, qualsevol operació o projecte d'operació relatiu a diners o valors respecte dels quals hi hagi sospites d'un acte de blanqueig o de finançament del terrorisme. La declaració ha d'anar acompanyada de tota la documentació necessària.

Amb posterioritat a la declaració de sospita, el subjecte ha de trametre a la UIF qualsevol element nou de què tingui coneixement relatiu a la declaració.

Article 47

L'obligació de declarar s'ha de complir, amb independència de quin sigui el país on s'hagi comès o es pugui cometre el presumpte delictes de blanqueig o de finançament del terrorisme, o d'on procedeixin o vagin destinats els fons.

La declaració ha de ser efectuada abans que el subjecte obligat hagi executat l'operació financera o econòmica dubtosa. En aquest cas, si la UIF estima que existeixen indicis suficients, ordena provisionalment el bloqueig de l'operació.

Aquest bloqueig no pot excedir cinc dies, termini màxim en el qual la UIF ha d'aixecar-lo si aquests indicis s'han desvirtuat, i autoritzar l'execució de l'operació o, en cas contrari, trametre les actuacions al Ministeri Fiscal.

En tot cas, la UIF no té responsabilitat pels danys causats per bloqueig de capitals realitzats dintre de l'àmbit de les seves funcions.

L'emissió de la declaració de sospita i de qualsevol altra informació complementària no comporta cap responsabilitat per a l'emissor ni tan sols si es fa sense saber exactament quin tipus de delictes o activitat il·legal s'ha comès.

La UIF adopta totes les mesures adients per protegir els subjectes obligats envers qualsevol amenaça o acció hostil derivada del compliment de les obligacions que imposa aquesta Llei. En particular, es manté la confidencialitat sobre la identitat de l'emissor de les declaracions de sospita en tots els procediments

administratius i judicials amb origen o relació amb les declaracions emeses.

Article 48

En cap cas no es pot informar de l'existència de la declaració la persona o les persones afectades ni tercers, ni donar-los informació sobre el tràmit en curs. Tampoc es pot informar de l'existència o el contingut de qualsevol tipus de comunicació procedent de la UIF, excepte si hi ha consentiment exprés per escrit d'aquesta Unitat.

Els administradors, dirigents i empleats dels subjectes obligats tenen l'obligació de guardar secret respecte a la informació que afecta els seus clients dins el marc de la seva activitat. A aquest efecte, han d'adoptar totes les mesures de prudència i cautela que siguin conuenients amb vista a la salvaguarda de la confidencialitat dels clients. La violació del secret en l'àmbit laboral i del secret professional, llevat de causa legal de justificació, és constitutiva de delictes en els termes previstos en el Codi penal.

Els subjectes obligats financers només poden facilitar informació relativa a les relacions amb els seus clients dins el marc d'un procediment judicial i amb instrucció prèvia escrita d'un batlle, i en els supòsits específicament establerts per la legislació andorrana.

Les declaracions de les operacions que siguin sospitoses de blanqueig de capitals o finançament del terrorisme fetes a la UIF pels subjectes obligats no són de cap manera incompatibles amb l'obligació de preservar el secret que protegeix la confidencialitat de la seva clientela. Per consegüent, la comunicació d'informació a aquesta unitat exonera els subjectes obligats i el seu personal de qualsevol responsabilitat de tot tipus, tant de caràcter general com de caràcter contractual, fins i tot en el cas en què la denúncia d'una activitat il·legal feta per sospita no es confirmi realment.

Excepte en aquells supòsits previstos en altres disposicions de la present Llei, el deure de secret esmentat en el segon paràgraf d'aquest article no és oposable a la UIF. En cas d'oposició o d'incident en el desenvolupament de les seves investigacions i prerrogatives, la UIF sotmet el cas al batlle de guàrdia, que resol després d'audiència prèvia del

Ministeri Fiscal i les parts interessades en el termini de 48 hores per a l'execució immediata.

Secció sisena. Altres obligacions dels subjectes obligats

Article 49

Mesures de diligència deguda

1. Els subjectes obligats han de respectar també les obligacions següents:

a) Els subjectes obligats han de tenir una especial vigilància de totes les operacions, encara que no siguin sospitoses, quan estiguin tipificades com a susceptibles de comportar operacions de blanqueig o de finançament del terrorisme i qualificades d'especial vigilància per la UIF, mitjançant comunicats tècnics.

b) Facilitar a la UIF tota la informació que sol·liciti en l'exercici de les seves competències.

c) Els subjectes obligats han de conèixer la identitat dels seus clients i dels veritables drethavents mitjançant la presentació d'un document oficial en el moment d'establir qualsevol relació de negoci.

- Si el client és una persona física, el subjecte obligat s'ha d'assegurar de la identitat del client, del seu domicili i de la seva activitat professional. A aquest efecte, li ha d'exigir l'exhibició d'un document d'identitat oficial proveït d'una fotografia i n'ha de conservar una còpia.

- Si el client és una persona jurídica, el subjecte obligat ha d'exigir:

* Document fefaent acreditatiu de la seva denominació, forma jurídica, domicili i objecte social.

* Justificació, de la mateixa manera que ho preveu l'apartat c) primer guió d'aquest article, de la identitat de la persona física que, d'acord amb la documentació presentada, té poders de representació de l'entitat i dels poders i les facultats atorgats.

d) L'obtenció d'informació sobre el propòsit de la relació de negoci amb el client.

e) Les dades recollides han d'estar actualitzades en termes que permetin la identificació correcta dels clients

en el moment d'establir la relació de negoci o dur a terme una transacció susceptibles de comportar operacions de blanqueig o de finançament del terrorisme.

2. Els subjectes obligats han d'aplicar les mesures detallades a l'apartat anterior sobre diligència deguda respecte del client, però poden determinar el grau d'aplicació en funció del risc i, depenent del tipus de client, de la relació de negoci, del producte o de la transacció. Els subjectes obligats han d'estar en condicions de demostrar a la UIF, que les mesures adoptades tenen l'abast adequat respecte del risc de blanqueig o de finançament del terrorisme.

3. Els subjectes obligats financers han d'adoptar mesures constants de vigilància quant a les noves tecnologies per tal d'evitar qualsevol acció que provoqui una falsa identificació del client en totes les transaccions realitzades a distància.

4. Queden prohibits els comptes o les llibretes d'estalvi anònims.

Article 49 bis

1. Els subjectes obligats han de verificar amb diligència, la identitat del client i, si escau, dels veritables drethavents, abans d'establir cap transacció o relació de negoci.

2. No obstant l'establert a l'apartat anterior, la comprovació de la identitat del client o del veritable drethavent es pot realitzar amb posterioritat a la primera relació de negoci, quan sigui necessari per no posar obstacles al desenvolupament de l'operació sempre que el risc de blanqueig o del finançament del terrorisme sigui feble. El procés d'identificació s'ha de concloure tan aviat com sigui possible. En el cas que es desenvolupi una operació sense la prèvia comprovació de la identitat del client o del veritable drethavent, i de forma prèvia a la seva realització, caldrà redactar una memòria descriptiva de les circumstàncies que impedeixen la identificació, de les dades que es coneixen del client o drethavent així com de la operació, detallant aquells aspectes necessaris per a un posterior seguiment dels diners objecte de la transacció o per a una correcta traçabilitat dels negocis jurídics realitzats pel client.

3. En l'àmbit de les assegurances de vida, la comprovació de la identitat es pot realitzar amb posterioritat a la contractació de la pòlissa sempre que aquesta es faci abans del desembossament o del moment en què el beneficiari es proposi exercir els drets que la pòlissa li atorga.

4. Es pot procedir a l'obertura de comptes bancaris abans de la identificació del client sempre que hi hagi garanties que el client o qualsevol altre en nom seu, no efectuarà operacions fins que s'hagin complert els deures d'identificació.

5. Les transferències transfrontereres per un import superior a 1.000 euros realitzades pels subjectes obligats financers han d'incloure informació completa sobre l'ordenant. La informació completa sobre l'ordenant ha d'incloure les dades següents:

a) Nom de l'ordenant.

b) Número de compte d'origen de la transferència.

En absència de número de compte, el subjecte obligat financer ha d'acompanyar la transferència amb un número d'identificació de la transacció que permeti el seu seguiment fins a l'ordenant.

c) Adreça de l'ordenant. L'adreça pot ser reemplaçada pel lloc i la data de naixement de l'ordenant, pel seu número de client o pel seu número nacional d'identitat.

En les transferències nacionals de qualsevol import, la informació es pot limitar al número de compte d'origen de la transferència o a un número d'identificació de la transacció, sempre que el subjecte obligat financer que executa la transferència pugui proporcionar la informació completa sobre l'ordenant a l'entitat destinatària de la transferència o a la UIF, en un període de tres dies hàbils.

Els subjectes obligats financers han d'informar degudament sobre el règim de transmissió de dades relatives als ordenants de transferències, amb anterioritat a la seva execució.

Els subjectes obligats financers han d'adoptar les mesures de diligència

reforçada a què es refereix l'article 49 quater en funció d'una anàlisi del risc, quan siguin destinataris de transferències que no incloguin la informació sobre l'ordenant que requereix aquest article.

6. En cas que la identificació del client no es pugui realitzar d'acord amb l'article 49, els subjectes obligats financers no poden establir una relació de negoci o efectuar operacions o transaccions.

En el cas de relacions ja iniciades, s'ha de posar fi a la relació de negoci i valorar la transmissió d'una comunicació a la UIF.

7. Els subjectes obligats financers han d'aplicar també els procediments de diligència deguda respecte dels clients existents, en el moment oportú en funció de l'anàlisi del seu risc.

Article 49 ter.

Mesures de diligència deguda simplificada

1. No obstant l'establert en els articles anteriors, els subjectes obligats no estan subjectes a les obligacions establertes en l'article 49 de la present Llei sempre que el client sigui un subjecte obligat financer sotmès a la present Llei o una entitat de crèdit o financera establerta en un país de l'OCDE que imposi requisits equivalents als d'aquesta Llei i sigui supervisada per garantir el compliment d'aquests requisits.

2. No obstant l'establert en els articles anteriors, els subjectes obligats financers no estan subjectes a les obligacions establertes en l'article 49 en els casos següents:

a) Les pòlisses d'assegurança de vida amb una prima anual que no superi els 1.000 euros o amb una prima única que no superi els 2.500 euros.

b) Les pòlisses d'assegurança per a plans de pensions, sempre que no incloguin clàusula de rescat ni puguin servir de garantia per a un préstec.

c) Els plans de pensions, jubilació o similars que incloguin l'abonament de prestacions de jubilació als empleats, sempre que les cotitzacions es facin a través de deduccions en el salari i les normes del pla no permetin la cessió de la seva participació.

d) El diner electrònic quan l'import màxim d'emmagatzemament no superi els 150 euros si aquest no és recarregable, o l'import total disponible en un any natural estigui limitat a 2.500 euros, excepte quan el portador demani el reembossament d'una quantitat igual o superior a 1.000 euros en un mateix any.

e) Altres productes o transaccions que suposin un baix risc de blanqueig o de finançament del terrorisme d'acord amb els comunicats tècnics de la UIF. En tot cas, caldrà acompanyar l'expedient de cada operació amb una breu nota identificant i justificant el comunicat tècnic de la UIF aplicat a cada cas.

Article 49 quater *Mesures de diligència deguda reforçada*

1. Els subjectes obligats, a més de les mesures establertes en l'article 49, han d'aplicar, en funció d'una anàlisi del risc, mesures de diligència reforçada en les situacions que per la seva naturalesa poden presentar un risc elevat de blanqueig o de finançament del terrorisme i almenys en les situacions següents:

a) Quan el client no hagi estat físicament present per a la seva identificació s'han d'adoptar mesures específiques i adequades per compensar l'increment de risc, per exemple a través d'una o més de les mesures següents:

- Garantir la determinació de la identitat del client a través de documents, dades o informacions addicionals.
- Adoptar mesures complementàries per tal de comprovar o certificar els documents aportats o demanar una certificació de confirmació emesa per un subjecte obligat financer subjecte a la present Llei o una entitat de crèdit o financera establerta en un país de l'OCDE que imposi requisits equivalents als d'aquesta Llei i sigui supervisada per garantir-ne el compliment.

b) En les relacions de corresponsalia bancària amb entitats estrangeres, correspon a les entitats de crèdit corresponsals andorranes:

- Reunir informació suficient sobre l'entitat corresponsal estrangera per comprendre la naturalesa de la seva activitat i determinar, a partir

d'informacions de domini públic, la seva reputació i la qualitat de la seva supervisió.

- Avaluar els controls contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme de què disposi l'entitat client.

- Obtenir l'autorització de la direcció abans d'establir noves relacions de corresponsalia bancària.

- Documentar les responsabilitats respectives de cada entitat.

- Respecte dels comptes de transferència de pagaments en altres places (payable-through accounts), han de tenir garanties que l'entitat corresponsal estrangera ha comprovat la identitat i aplicat en tot moment les mesures de diligència deguda respecte dels clients que tenen accés directe a comptes de l'entitat corresponsal andorrana.

c) En relació amb les transaccions o relacions de negoci amb persones políticament exposades que resideixin a l'estranger, correspon als subjectes obligats financers:

- Disposar de procediments adequats en funció del risc a fi de determinar si el client és una persona políticament exposada.

- Obtenir l'autorització de la direcció per establir una relació de negoci amb els dits clients.

- Adoptar les mesures adequades per determinar l'origen del patrimoni i els fons objecte de la relació de negoci o transacció.

- Realitzar una supervisió reforçada i permanent de la relació de negoci.

2. Queda prohibit establir o mantenir relacions de corresponsalia amb bancs pantalla. S'han d'adoptar les mesures adequades per assegurar que no s'estableixen o es mantenen relacions de corresponsalia amb bancs dels quals es coneix que permeten l'ús dels seus comptes per part de bancs pantalla.

3. En els productes o les transaccions favorables a l'anonimat, s'han de prendre mesures adequades per tal d'impedir que s'utilitzin per al blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme.

Article 49 quinques

1. Els subjectes obligats han d'adoptar les mesures necessàries per tal que el seu personal tingui coneixements suficients de les disposicions legals en matèria

de prevenció i lluita contra el blanqueig i contra el finançament del terrorisme.

2. Els subjectes obligats han de dur a terme programes específics de formació permanent del seu personal per ajudar-los a detectar les operacions que puguin estar relacionades amb el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme.

3. La UIF, bé mitjançant programes de formació bé mitjançant comunicats tècnics, informa els subjectes obligats sobre les pràctiques actuals dels autors de blanqueig de capitals o finançament del terrorisme i sobre els indicis que permeten detectar pràctiques sospitoses.

4. La UIF informa, sempre que sigui possible, els subjectes obligats respecte a l'eficàcia i el seguiment de les seves declaracions de sospita.

Article 50

Als efectes del compliment de les obligacions contemplades a l'article 49 d'aquesta Llei, els subjectes obligats financers o no financers poden delegar la seva aplicació efectiva en tercers subjectes obligats. No obstant això, el subjecte obligat delegant continua sent responsable del compliment d'aquestes obligacions.

Article 51

Sense perjudici del compliment de les normes generals que regulen l'obligació de conservació dels documents comptables i contractuals, els subjectes obligats han de conservar la documentació referida en el present article durant un període mínim de cinc anys, des de:

a) La data de finalització de les seves relacions comercials amb els clients habituals.

b) Des de la data de la transacció en cas de clients ocasionals.

c) Des de la data en què es faci qualsevol declaració de sospita a la UIF.

Entre aquests documents necessàriament s'han d'incloure les informacions sobre la identitat del client, la naturalesa i la data de la transacció, el tipus de moneda i la quantitat de la transacció i també sobre el propòsit i la intenció de la relació comercial amb el client.

Els subjectes han de vetllar perquè aquesta documentació i informació

estigui a disposició de les autoritats competents tan aviat com sigui requerida.

Els subjectes obligats també han de vetllar per la veracitat dels documents, informacions i qualsevol altres dades requerides als seus clients per al compliment de les disposicions d'aquesta Llei.

Article 52

1. Els subjectes obligats financers han de:

a) Contractar anualment una auditoria externa independent per tal de verificar el compliment dels preceptes d'aquesta Llei i trametre una còpia de l'informe emès a aquests efectes a la UIF.

b) Designar l'òrgan de control intern i comunicació encarregat de l'organització i vigilància del compliment de les normes contra la lluita del blanqueig de capitals i finançament del terrorisme i notificar-ho a la UIF.

c) Establir procediments de control i d'auditoria interna.

La UIF ha d'establir mitjançant comunicats tècnics els criteris a seguir en matèria d'auditories.

2. Els subjectes obligats no financers que siguin entitats jurídiques han de designar l'òrgan de control intern i comunicació encarregat de l'organització i vigilància del compliment de les normes contra la lluita del blanqueig de capitals i finançament del terrorisme i ho han de notificar a la UIF.

Els subjectes obligats no financers persones físiques titulars de les activitats que determinen la seva condició de subjectes obligats, tenen la condició d'òrgan de control intern i comunicació.

3. No obstant el que disposa l'apart anterior, la UIF, mitjançant comunicat tècnic, pot designar l'organisme autoregulator o el col·legi professional de l'activitat de què es tracti com l'organisme a qui s'ha d'informar en primera instància en lloc de la UIF. En aquest cas, correspon als organismes autoregulators efectuar les comunicacions corresponents a la UIF.

Secció setena. Òrgan de prevenció del blanqueig i del finançament del terrorisme

Article 53

1. La UIF és un òrgan independent que té per missió impulsar i coordinar les mesures de prevenció del blanqueig i de finançament del terrorisme, i el seu pressupost va a càrrec del pressupost de l'Estat.

2. La UIF té les funcions d'instrucció, de decisió i de proposició següents:

a) Dirigir i impulsar les activitats de prevenció i de lluita contra la utilització de les entitats del sistema financer o d'una altra naturalesa del país per al blanqueig o el finançament del terrorisme, mitjançant els procediments i les normes tècniques instrumentals que siguin necessàries. A aquest efecte, la UIF pot emetre comunicats tècnics que són de compliment obligatori.

b) Demanar qualsevol informació o documents als subjectes obligats per verificar l'aplicació de la present Llei.

c) Realitzar inspeccions in situ per verificar l'aplicació de la present Llei.

d) Demanar i rebre de les autoritats judicials competents certificats d'antecedents penals.

e) Recollir, reunir i analitzar les declaracions dels subjectes obligats així com totes les comunicacions escrites o verbals rebudes i fer una valoració dels fets.

f) Demanar i rebre qualsevol informació al Servei de Policia o a qualsevol organisme oficial dins els límits de la seva missió.

g) Cooperar amb altres organismes estrangers equivalents d'acord amb les normes fixades en la secció vuitena.

h) Sancionar les infraccions administratives lleus establertes per aquesta Llei.

i) Trametre a l'autoritat administrativa competent els dossiers instruïts en què apareixen fets que poden ser constitutius d'una infracció administrativa greu i molt greu, acompanyats d'una proposta de sanció.

j) Sotmetre al Ministeri Fiscal, a l'efecte oportú, els casos en què apareixen sospites raonables de la comissió d'una infracció penal.

k) Arxivar els casos restants i conservar-ne els dossiers durant un període mínim de deu anys.

l) Informar l'òrgan que exerceix el poder disciplinari sobre el sistema financer de totes les trameses de dossiers, sigui al Ministeri Fiscal, sigui al Govern quan hi estan implicades entitats del sistema financer. Aquesta informació comprèn el nom de l'entitat financera, una relació dels fets observats així com els comptes relacionats en el dossier.

m) Sotmetre al Govern propostes legislatives o reglamentàries relatives a la lluita contra el blanqueig i el finançament del terrorisme.

n) Elaborar les estadístiques suficients per tal d'avaluar l'eficàcia de la prevenció i la lluita contra el blanqueig i contra el finançament del terrorisme.

o) Designar l'organisme autoregulator o el col·legi professional de l'activitat de què es tracti com l'organisme a qui els subjectes obligats no financers han d'informar en primera instància.

Article 54

1. La composició de la UIF és la següent:

- un màxim de tres persones de competència reconeguda en l'àmbit financer nomenades pel ministre titular de finances;

- un batlle nomenat pel Consell Superior de la Justícia;

- un màxim de tres membres del Cos de Policia nomenats pel ministre titular d'interior a proposta del director de la Policia.

Els ministres d'Interior i de Finances designen conjuntament el màxim responsable entre els membres de la UIF nomenats per ells.

2. Els membres nomenats pel ministre titular d'interior i pel ministre titular de finances han de dedicar-se a ple temps a les funcions encomanades i no poden dedicar-se a cap altra activitat pública o privada. El batlle, ultra les seves funcions

jurisdiccionals pròpies, exerceix en el marc de la UIF les funcions de vetllar per la integritat jurídica dels dossiers presentats, de facilitar els contactes amb l'administració de justícia i altres magistrats, i de trametre els dossiers sobre operacions sospitoses a les autoritats competents.

3. El Govern determina per reglament les modalitats relatives a l'organització i al funcionament de la UIF.

4. Els membres de la UIF i el seu personal administratiu adscrit estan sotmesos al secret en l'àmbit laboral i al secret professional sota les penes previstes al Codi penal, tant durant la vigència de la relació amb la UIF com un cop acabada aquesta relació.

Secció vuitena. Cooperació entre unitats d'informació financera (FIU)

Article 55

La UIF coopera amb els altres organismes estrangers equivalents.

Article 56

La tramesa d'informació relativa a operacions o projectes d'operacions relacionades amb el blanqueig de diners, el finançament del terrorisme i la delinqüència internacional, inclosos els extractes de registre d'antecedents, a altres organismes estrangers equivalents pot ser efectuada per la UIF per iniciativa pròpia o a demanda d'aquests organismes, sempre amb l'autorització prèvia del màxim responsable de la UIF, i està supeditada al fet que la part receptora de la informació acreditï prèviament a la tramesa que reuneix les condicions següents:

- a) la reciprocitat en l'intercanvi d'informació;
- b) el compromís, per part de l'estat receptor, de no utilitzar la informació per a cap altra finalitat que no sigui la que persegueix la present Llei;
- c) que els serveis estrangers receptors de la informació estiguin sotmesos, sota sanció penal, al manteniment del secret professional.

Secció novena. Responsabilitats administratives

Article 57

Les sancions derivades de les infraccions greus o molt greus que s'estableixen en aquest capítol són declarades i imposades pel Govern, a proposta de la UIF. Les sancions derivades de les infraccions lleus són declarades i imposades per la UIF.

Article 58

Les infraccions es classifiquen en molt greus, greus i lleus, com segueix:

1. Són infraccions molt greus:

- a) L'omissió de l'obligació de declarar per part dels subjectes obligats.
- b) La infracció de la prohibició establerta en l'article 48.
- c) La negativa, l'excusa i la resistència a facilitar informació a la UIF prevista en l'apartat b de l'article 49, excepte en els casos previstos al darrer paràgraf de l'article 45.
- d) La reiteració d'una infracció greu en el mateix any.

2. Són infraccions greus:

- a) No assegurar-se de la identitat dels clients en els termes previstos en l'article 49 o no haver exigit els documents requerits en l'article 51.
- b) La verificació insuficient del veritable drethavent de l'operació que s'ha d'executar segons l'article 49 bis.
- c) La falta de conservació dels documents durant el temps fixat per l'article 51.
- d) No tenir procediments interns adequats i suficients de control i comunicació interna, a fi de prevenir i impedir operacions de blanqueig o de finançament del terrorisme, i no efectuar l'auditoria específica prevista en l'article 52.
- e) La reiteració d'una infracció lleu en el mateix any.

3. Són infraccions lleus:

- a) La no comunicació a la UIF de les persones habilitades previstes en l'article 52.

- b) Qualsevol infracció de les normes de la present Llei no previstes en els apartats anteriors.

Article 59

Les infraccions lleus són sancionades amb amonestació escrita i multa de sis-cents a sis mil euros; les greus, amb la prohibició d'efectuar determinats tipus d'operacions financeres o comercials i/o amb la suspensió temporal de dirigents de l'entitat o el professional de què es tracti, d'un a sis mesos i multa de sis mil un a seixanta mil euros, i les infraccions molt greus, amb la suspensió temporal de dirigents de l'entitat o el professional de què es tracti, fins a tres anys o amb suspensió definitiva de dirigents de l'entitat o el professional de què es tracti, i multa de seixanta mil un a sis-cents mil euros.

Per graduar les sancions dins dels límits establerts, cal atènyer-se a la gravetat del cas, la falta de vigilància, les carències o insuficiències dels mecanismes de previsió i la intencionalitat o el grau de negligència en què s'hagi incorregut.

Secció desena. Normes complementàries

Article 60

Com a norma general, les infraccions prescriuen al cap de tres anys. Si hi ha hagut actes destinats a dissimular-les als òrgans de control, la prescripció té lloc al cap de deu anys.

El termini de la prescripció comença a comptar-se des de la data en què la infracció hagi estat comesa. Per a les infraccions que es produeixin en una activitat continuada, la data d'inici és la de la fi de l'activitat o la de l'últim acte constitutiu de la infracció.

La prescripció s'interromp per la iniciació de l'expedient sancionador corresponent.

Disposició addicional primera. Associacions i altres entitats sense ànim de lucre

1. La Junta Directiva de les associacions que es regeixen per la Llei qualificada d'associacions, del 29 de desembre del 2000, i el seu personal amb responsabilitats de gestió, han de vetllar perquè aquestes associacions no

siguin utilitzades per canalitzar fons o recursos a les persones i entitats vinculades a grups o organitzacions terroristes, d'acord amb el previst en la legislació reguladora de la prevenció i bloqueig del finançament del terrorisme.

A aquest efecte, totes les associacions han de conservar durant cinc anys registres amb la identitat de totes les persones que rebin fons o recursos de l'associació, així com els llibres registre a què es refereix l'article 28 de la Llei qualificada d'associacions. Aquests llibres i registres han d'estar a disposició dels responsables del Registre d'Associacions, i també dels òrgans administratius o judicials amb competències en l'àmbit de la prevenció o persecució del terrorisme.

2. Les obligacions establertes a l'apartat 1 anterior són aplicables a les fundacions o a altres organismes sense ànim de lucre, amb el benentès que en aquests casos correspon al protectorat, patronat o a l'òrgan de representació pertinent que gestioni els interessos de l'organització, el compliment d'aquesta disposició.

3. L'abast de les obligacions establertes en aquesta disposició es pot desenvolupar reglamentàriament.

Disposició addicional segona. Habilitació al Govern per publicar un decret amb el text refós de la Llei

S'encarrega al Govern que, en el termini màxim de tres mesos a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, publiqui al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, mitjançant el decret corresponent, el text refós de l'articulat de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional, del 29 de desembre del 2000, incloent-hi totes les modificacions i addicions aportades mitjançant aquesta Llei.

Disposició addicional tercera. Intercanvi d'informació en matèria tributària

1. El ministeri encarregat de les finances està autoritzat a prestar assistència, amb la sol·licitud prèvia d'una administració tributària d'un estat membre de l'OCDE, exclusivament a l'efecte de subministrar dades relatives a la titularitat, els administradors i la comptabilitat de societats andorranes i societats no residents que operin a Andorra a través d'una sucursal, sempre que l'Administració tributària que sol·licita la informació:

a) Garanteixi que les informacions que es puguin facilitar només s'utilitzaran d'acord amb el procediment administratiu tributari de liquidació o sancionador o en el marc d'un procés penal tributari que hagi motivat la sol·licitud, i que només hi tindran accés les persones, les autoritats o els tribunals de l'Estat sol·licitant que siguin competents en matèria tributària o per a la persecució d'un delicte tributari. En tot cas, cal exigir que les autoritats estrangeres receptores de la informació estiguin obligades a guardar una reserva rigorosa i observar un estricte secret de la informació i els assumptes que coneguin per raó del seu càrrec.

b) Acrediti que no ha pogut obtenir la informació sol·licitada, després d'haver recorregut a tots els mitjans al seu abast.

c) Acrediti que la informació sol·licitada és necessària i té transcendència en el marc d'un procediment de comprovació tributari específic obert en relació amb un contribuent concret que està sent investigat per frau fiscal. D'acord amb el que s'ha exposat, l'Administració tributària sol·licitant ha d'aportar els documents, els informes i les proves corresponents, de manera que, en tot cas, es fonamenti i acrediti davant el ministeri encarregat de les finances la base dels indicis de frau fiscal.

d) Identifiqui la societat o les societats, residents a Andorra o amb sucursal a Andorra, en relació amb les quals sol·licita la informació regulada en aquest paràgraf.

2. El ministeri encarregat de les finances en cap cas no està autoritzat a prestar assistència ni a intercanviar informació en els supòsits següents:

a) Quan la informació sol·licitada es refereixi, de forma directa o indirecta, a dades de tipus bancari o emparades de qualsevol manera pel secret que protegeix la confidencialitat d'acord amb la legislació andorrana.

b) Quan la informació sol·licitada sobre la comptabilitat d'una societat andorrana afecti un secret comercial, gerencial, industrial o professional, o procediments comercials o informacions la comunicació de les quals sigui contrària a l'ordre públic.

c) Quan el ministeri encarregat de les finances no pugui obtenir la informació sol·licitada d'acord amb les competències d'obtenció d'informació que tingui atribuïdes.

d) Si el ministeri encarregat de les finances ha emès un informe tècnic negatiu sobre el caràcter procedent de l'intercanvi d'informació sol·licitat perquè hagi constatat que no es compleixen els requisits establerts en l'apartat 1 d'aquesta disposició o que sigui aplicable alguna de les excepcions establertes en les lletres anteriors d'aquest apartat 2.

3. El ministeri encarregat de les finances, abans de la resolució motivada que decideixi sobre l'intercanvi de les dades sol·licitades, ha d'elaborar l'informe tècnic corresponent sobre el caràcter procedent o improcedent de la sol·licitud cursada. L'informe s'ha de pronunciar sobre la concurrència dels requisits i els condicionaments establerts en els apartats 1 i 2 d'aquesta disposició i ha de tenir en compte les al·legacions que s'hi hagin pogut presentar. D'acord amb aquest procés, el ministeri encarregat de les finances notifica als representants legals de les societats afectades per la sol·licitud d'informació aquesta circumstància, i els atorga un tràmit d'al·legacions per un termini no inferior a 15 dies naturals, en el qual poden fer les al·legacions que considerin oportunes sobre si escau la transmissió de les dades. El ministeri encarregat de les finances dicta la resolució motivada després del tràmit d'al·legacions esmentat i la

notifica als representants de les societats andorranes afectades.

Contra la resolució del ministeri encarregat de les finances es pot interposar un recurs segons el que preveu el Codi de l'Administració. La interposició del recurs no suspèn l'execució de l'acte impugnado.

No obstant això, l'autoritat que hagi de resoldre el recurs pot suspendre l'execució de l'acte recorregut en cas que l'execució pugui causar perjudicis de difícil o impossible reparació o quan es tracti d'actes nuls de ple dret. La decisió esmentada sobre la suspensió s'ha de prendre en un termini màxim de 10 dies.

Quan la resolució del ministeri encarregat de les finances és a favor de la transmissió de les dades i aquesta resolució no ha estat suspesa segons el que s'estableix al paràgraf anterior, el mateix ministeri ha de remetre la informació a l'autoritat competent de l'estat requeridor. Si passa altrament, només es pot comunicar la part dispositiva de la resolució, indicant la no-concurrencia dels requisits establerts a l'apartat 1 o l'aplicació de les excepcions previstes a l'apartat 2.

4. El ministeri encarregat de les finances ostenta la potestat d'obtenció i sol·licitud de la informació referida en l'apartat 1 d'aquest article en relació amb els obligats tributaris, necessària per atendre les sol·licituds d'intercanvi d'informació que rebí.

Aquesta potestat comprèn també la sol·licitud d'informació a organismes o registres públics.

5. Constitueix infracció tributària el fet que l'obligat tributari desatengui el requeriment rebut o no aporti la documentació, les dades o la informació sol·licitats pel ministeri encarregat de les finances. Aquesta infracció se sanciona de la manera següent:

a) Multa pecuniària fixa de 300 euros, si no compareix o no facilita la documentació, les dades o la informació exigides en el termini establert en el primer requeriment notificat a aquest efecte.

b) Multa pecuniària fixa de 1.500 euros, si no compareix o no facilita la

documentació, les dades o la informació exigides en el termini establert en el segon requeriment notificat a aquest efecte.

c) Multa pecuniària proporcional, d'un import màxim del dos per cent de la xifra de negoci del subjecte infractor de l'any natural anterior a l'any en què s'hagi produït la infracció, amb un mínim de 10.000 euros i un màxim de 100.000 euros, quan no hagi comparegut o no hagi facilitat la documentació, les dades o la informació exigides en el termini establert en el tercer requeriment notificat a aquest efecte. En el cas de persones que no duguin a terme activitats econòmiques, s'imposa una sanció per un import de 10.000 euros. No obstant això, si abans que s'acabi el procediment sancionador es compleix totalment el requeriment, la sanció corresponent és de 5.000 euros.

La infracció i la sanció regulades en aquest paràgraf prescriuen al cap de tres anys comptats des del final del termini fixat per atendre el requeriment o des de la imposició de la sanció.

6. El règim d'intercanvi d'informació que es regula en aquesta disposició no modifica el règim que regula la Llei 11/2005, del 13 de juny, d'aplicació de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les previstes a la Directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos.

7. Sense perjudici del que estableix aquesta disposició addicional tercera, el Principat d'Andorra pot signar convenis internacionals que incloguin l'intercanvi d'informació amb països membres i no membres de l'OCDE, cas en què s'han d'aplicar les limitacions i el procediment específic establerts en els convenis esmentats i en la normativa interna que eventualment es desenvolupi. Els convenis esmentats han de definir els comportaments constitutius de frau fiscal que en el seu cas poden donar lloc a intercanvis d'informació.

Disposició transitòria cinquena

1. La disposició addicional tercera només s'aplica a les sol·licituds d'informació relatives a fraus fiscals esdevinguts en l'Estat sol·licitant després de l'1 de gener del 2009. En cap cas no es poden tramitar sol·licituds relatives a fets esdevinguts en dates anteriors.

2. L'intercanvi d'informació que estableix la disposició addicional tercera no resulta aplicable respecte del país de què es tracti en el moment en què entri en vigor i resulti aplicable un conveni per a l'eliminació de la doble imposició entre Andorra i el país esmentat si bé el ministeri encarregat de les finances ha de tramitar les sol·licituds presentades abans d'aquesta data fins a adoptar una decisió final sobre l'intercanvi.

Andorra la Vella, 9 de setembre del 2009